

(Kort bemærkning).

Lotte Bundsgaard (S):

Der er jo ingen grund til, at fru Gitte Lillelund Bech bliver sådan lidt halvgnaven over, at jeg ikke lige kunne huske, om det var præcis det spørgsmål, fru Gitte Lillelund Bech stillede for 9 timer siden.

Men jeg vil godt sige til alle Venstres ordførere, at de kan glæde sig til, at vi fremlægger et finanslovforslag, der er finansieret krone til krone. Jeg er sikker på, at der nok skal være kø, når vi fremlægger det, med den store interesse, der har været, men jeg håber så også på, at Venstres ordførere kaster blikket på de ting, vi mener det er vigtigt at gøre i det her samfund, at de ikke lytter for meget til statsministeren og fortidens synder, men at de i stedet for sammen med os ser, hvordan vi kan tage fat på alle de problemer og alle de udfordringer, vores samfund står over for, sådan at vi kan sikre, at vores børn og børnebørn også kommer til at være godt uddannede, at der også er arbejdspladser i Danmark til den tid.

Men næste del af debatten må vi jo tage, når vi når til finansloven og åbningsdebatten om nogle måneder.

Kl. 20.50

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til den socialdemokratiske ordfører. Så går vi videre i ordførerrækken her i anden runde, og det er fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo sådan set en svartale til statsministeren her i anden runde, og jeg vil først og fremmest kvittere over for statsministeren for en god svartale. Jeg synes, den var elegant, jeg synes, den var vittig, og det var ikke bare i én bemærkning, at Socialdemokraterne og De Radikale blev kølhalet; det varede sådan ca. en halv time/tre kvarter. Det nød vi vældig meget nede på bænkene hos Dansk Folkeparti. Vi synes faktisk, de fortjente det.

Jeg synes heller ikke, jeg har lyst til at gå ind i den debat med de åbne døre. Det hørte jeg godt at der var mange af ordførerne, som forsøgte, men det tror jeg at jeg vil afstå fra, for jeg synes egentlig, det lød lidt fladt på et tidspunkt, at den ene skulle overgå den anden.

Så vil jeg sige noget konkret politisk til statsministeren, nemlig at det er ganske rigtigt, som statsministeren også sagde, at vi er uenige om

EU-politikken. Det er åbenbart, sådan er det, og der ved vi så nogenlunde, hvor vi har hinanden.

Men jeg vil godt spørge statsministeren: På det topmøde, der skal være i morgen, og hvor man skal diskutere forfatningen, finder man formentlig ud af et eller andet i løbet af aftenen, kunne jeg forestille mig, og der vil jeg godt høre, hvad statsministeren egentlig forventer af det slutdokument, som skal godkendes, vedrørende Tyrkiet.

Jeg er jo ikke i tvivl om, at i mange lande, og i hvert fald i Danmark, har Tyrkietspørgsmålet været en meget stor del af debatten om EU. Jeg tror, det kunne være interessant at vide, om der stadig væk vil være en eller anden tekst, hvor man forbereder indledningen af medlemsforhandlingerne allerede til oktober, eller om man afstår fra det, sådan som jeg kan se andre lande har været lidt inde på. Hvordan vil Danmark egentlig forholde sig i den situation? Vil man droppe det set i lyset af afstemningerne i Frankrig og Holland? Jeg tror, man må have gjort sig nogle tanker.

Så vil jeg godt sige om Dansk Folkepartis indflydelse: Jeg tror næsten, at Dansk Folkeparti har været det parti, som har været mest nævnt i denne her debat, og det kvitterer vi for. Selvfølgelig har vi da indflydelse, det siger da sig selv. Vi er regeringens parlamentariske grundlag. Sådan er det. Vi har som eneste parti her i Folketinget peget på denne her regering. Vi synes selv, vi har været en god samarbejdspartner, vi synes faktisk, vi har haft et frugtbart samarbejde.

Før i tiden var det jo Det Radikale Venstre, der sad med den nøgle til indflydelse, som Dansk Folkeparti nu har, og hvor man naturligvis på de forskellige politiske emner forsøger at få så maksimal en indflydelse, som det kan lade sig gøre. Sådan er det jo i politik.

Jeg synes, man skal tage det lidt afslappet hos Socialdemokraterne, der ikke har ønsket at være med til noget som helst, og i og for sig også i Det Radikale Venstre, som jo heller ikke har ønsket at være med. Det er sådan, at vil man ikke være med, så får man heller ikke indflydelse. Ønsker man at bidrage, være derinde, hvor tingene sker, sådan som Dansk Folkeparti har været siden 2001, så får man den meget store indflydelse.

Vi har været med omkring udlændingelov, en meget væsentlig ting for den danske befolkning. Vi har været med til skattelettelser, vi har været med til en kræftplan, vi har været med til flere penge til pensionister, stramminger i retspolitikken osv. osv. Faktisk synes vi som sagt, at vi si-